

Покарання дитини: корисні поради

1. Навчіть дитину сварити саму себе. Таким чином ви поставити малюка на шлях самоконтролю, самоаналізу та самокритики (в розумних межах, звичайно).

2. Під час зауваження звертайтеся до дитини по-діловому (Оксано, а не Оксаночко).

Змініть тон спілкування (рішучий, але не крикливий; суворий, переконливий, який не допускає заперечень).

Змініть вираз обличчя — нахмурте брови, висловіть подив, обурення, образу чи гнів.

Використовуйте жорсткі негативні обіцянки і слідуйте цьому правилу до кінця, наприклад: «Сьогодні мені доведеться називати тебе тільки Роман, а не Ромчик» або: «Цілий день не буду тебе обіймати».

3. Позбавте на певний час дитину її улюбленої іграшки чи іншого предмета, поставивши їх на видне місце. Періодично при цьому нагадуйте дитині: «Скучає сьогодні наша лялька».

4. Провадьте увечері, але не перед самим сном, епізодичні секретні наради удвох (тато і дитина чи мама і дитина) за темою; «Що я сьогодні зробив не так?».

5. Перед тим, як вдаватися до покарання, подумайте: чи варта ця ситуація покарання?

6. Пам'ятайте, що будь-яке покарання має бути адекватним провині

7. Не карайте малюка відразу, для нього це занадто важке випробування, особливо якщо він не розуміє причини.

8. Покарання не можна припиняти достроково, піддавшись на вмовляння інших членів родини і самої дитини.

9. Уникнути покарання можна, якщо ви внесете в життя дитини розумні обмеження, які допомагають їй правильно поводитися.

10. Після будь-якого покарання обов'язково обговорюйте з дитиною, чому та за що вона була покарана; а потім — обов'язкової приголубте малюка і покажіть йому, що він бажаний і любий.

«Допоможіть малюку рости правдивим»

1. Не будьте занадто суворими. А якщо ви все-таки послідовники, строгого режиму виховання, не дивуйтеся, що ваш малюк замкнеться або стане брехунцем.
2. Не показуйте поганого прикладу, якщо хочете виростити свою дитину чесною. Якщо дорослі обманюють, значить, вважають діти, так треба. Малюки бачать і відчують більше, ніж нам здається. Тому дорослим доцільно аналізувати свої дії з позиції дитини.
3. Не провокуйте обман малюка. Продумуйте свої питання, покарання, не влаштовуйте часто допити з пристрастю. Встановлюйте довірливий, м'який стиль спілкування зі своїм сином чи донькою.
4. Намагайтеся зрозуміти природу і першопричину дитячої брехні: для чого, чому, навіщо? Подумайте, як слід вчинити в кожному конкретному випадку дитячої брехні.
5. Не засмучуйтеся, якщо спіймаєте дитину на крадіжці. Якщо раптом в домі з'явиться чужа іграшка і навіть речі, не варто одразу читати нотації, сварити малюка. Поверніть цю річ господареві разом із дитиною.

«Допоможіть малюку рости правдивим»

1. Не будьте занадто суворими. А якщо ви все-таки послідовники, строгого режиму виховання, не дивуйтеся, що ваш малюк замкнеться або стане брехунцем.
2. Не показуйте поганого прикладу, якщо хочете виростити свою дитину чесною. Якщо дорослі обманюють, значить, вважають діти, так треба. Малюки бачать і відчують більше, ніж нам здається. Тому дорослим доцільно аналізувати свої дії з позиції дитини.
3. Не провокуйте обман малюка. Продумуйте свої питання, покарання, не влаштовуйте часто допити з пристрастю. Встановлюйте довірливий, м'який стиль спілкування зі своїм сином чи донькою.
4. Намагайтеся зрозуміти природу і першопричину дитячої брехні: для чого, чому, навіщо? Подумайте, як слід вчинити в кожному конкретному випадку дитячої брехні.
5. Не засмучуйтеся, якщо спіймаєте дитину на крадіжці. Якщо раптом в домі з'явиться чужа іграшка і навіть речі, не варто одразу читати нотації, сварити малюка. Поверніть цю річ господареві разом із дитиною.

«Щоб дитина не була нервовою»

- Будьте завжди послідовним з дитиною, і ви уникнете капризів.
- Застосовуйте у вихованні такі засоби, які відповідають віку дитини.
- Коли дитина вередує, не намагайтеся в цей час доводити будь-що — це даремно. Сварка не має сенсу, а биття ще більш; її нервує.
- Якщо малюк проявляє нервовість, залишайтеся поруч, дайте йому зрозуміти, що ви його розумієте. Обійміть малюка, запевніть у своїй любові і намагайтеся відволікти дитину від капризу що так рознервував її.
- Можна попередити розвиток нервовості у дитини, якщо підкреслено спокійно поставитися до подій, які лякають її.
- Пам'ятайте, що основною причиною нервового розладу у дитини є не сама подія, що злякала малюка, а та оцінка, яку дали цій події дорослі.
- Будьте з дитиною наполегливі. Якщо сказали «ні», залишайтеся і далі послідовними в своїх вчинках.
- Забороняйте дитині лише ті вчинки, які дійсно недопустимі, нетерпимі в суспільстві і викликали б різке осудження і обурення, якщо їх здійснила б доросла людина.
- Не примушуйте дитину стримуватись і весь час гальмувати свою активність.
- Уникайте сварок і конфліктів в родині при вашому малюку.
- Коли дитина заспокоїться після капризування, поговоріть з нею ласкаво. Розкажіть, як вас засмутило, що вона так поведилась. Висловіть упевненість, що надалі дитина буде поводитися краще. Така розмова попередить виникнення почуття провини у дитини, як це часто трапляється після бурхливих сплесків гніву.